

חוט דם בעוקץ

שם צב, ב"ד"ה אסורין; תוספות שם ד"ה אמר). ויש הסוברים שאיסורם מן התורה, אך אין לוקים עליהם (ראה רמב"ם מאכלות אסורות ז, טז).

עוד מבואר בגמרא (שם), כי חוטי העוקץ אסורים באכילה, ונחלקו הראשונים מה הם חוטי העוקץ ומה טעם איסורם. יש מפרשים שהכוונה לחוטי הכסלים המפורטים בהמשך הסוגיא שאסורים משום חלב הכסלים (רש"י שם). ויש מפרשים שהכוונה

לחוטים המצויים תחת הזנב, שאסורים משום שיונקים מחלב הכליות (יראים, מצוה מז). ויש המפרשים שכוונת הגמרא לחוטי דם המצויים בזנב או בקצה השדרה (רמב"ם מאכלות אסורות ז, יג; ערוך השולחן סה, ז).

פירוש המקומות והאיברים שמצוי בהם חלב האסור

חלבי הקרב

חלבי הקרב האסורים מן התורה הם 'החלב המכסה את הקרב' ו'החלב אשר על הקרב'.

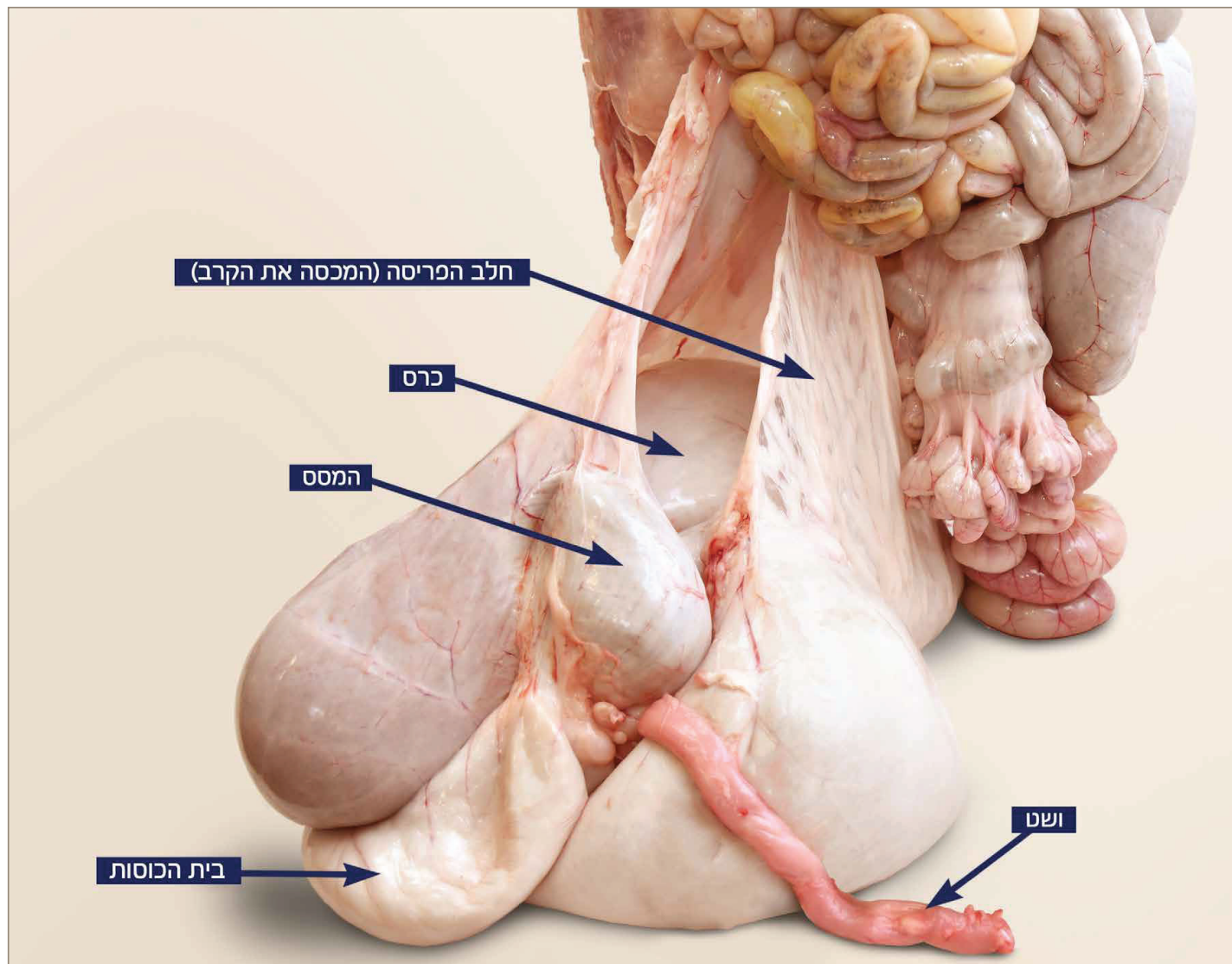
החלב המכסה את הקרב - זהו החלב העוטף את רוב הכרס והמעיים, והוא מכונה בדברי הראשונים 'חלב הפריסה'. חלב זה נקרא בתורה גם 'פֶּדֶר' (ויקרא א, ח), ובקרבן עולה, שבו ראש הבהמה מוקרב על המזבח, מכסים בו את בית השחיטה לפני העלאתו למזבח (תמיד ד, ב).

החלב המכסה את הקרב

החלב המכסה את הקרב - בתוך גוף הבהמה פרוש כשמלה

החלב המכסה את הקרב - מחזיק בתוכו את הכרס